

[Ninn-Hansen.]

siger derimod i sin erklæring — jeg anmoder om tilladelse til et citat af ombudsmandens erklæring —:

„Jeg skal herefter udtale, at de fra Sverige overførte beløb, der har passeret den danske statskasse, må betragtes som offentlige midler, for hvis administration myndighederne har et medansvar, og at landbrugsministeren ikke ville have overskredet sine beføjelser, hvis han havde stillet yderligere vilkår med hensyn til beløbenes anvendelse.“

Og ombudsmanden slutter med følgende henstilling:

„Derimod giver sagen mig anledning til at henstille til ministeren at overveje, om det ikke inden fremtidige udbetalinger kan og bør søges fastlagt, til hvilke nærmere formål landbrugsorganisationerne kan anvende beløbene.“

Efter at ombudsmanden har underkendt landbrugsministerens opfattelse og fremsat den nævnte henstilling, går jeg ud fra, at den højtærede minister vil følge henstillingen på dette og andre områder, hvor der udbetales beløb til organisationerne igenem eller af statskassen.

Vedrørende den konkrete sag vil jeg gerne yderligere spørge den højtærede minister, om de beløb, der blev udbetalt til organisationerne efter indgivelsen af klagen til ombudsmanden, er blevet fordelt, eller om ministeren vil fastsætte retningslinjerne også for disse beløbs fordeling.

I ombudsmandens afgørelse fremhæves endvidere, at der i dansk ret i et vist omfang gælder en lighedsgrundsætning, der lægger bånd på administrationens handlefrihed. Jeg beder den højtærede minister bemærke denne udtalelse. Når ministeren ifølge ombudsmandens opfattelse må bære ansvaret for fordelingen af de midler, der udbetales af staten, må det også være ministerens pligt at sikre denne lighedsgrundsætning, således at de udbetalte beløb ikke anvendes på en diskriminerende måde over for andre befolkningsgrupper. De 3 erhvervsorganisationer har ment, at anvendelsen af midlerne til støtte for Dansk Landbrugs Andels-Maskinindkøb måtte betragtes som diskriminerende over for det private erhvervsliv, og det er svært at imødegå denne opfattelse,

hvad landbrugsministeren jo heller ikke hidtil har gjort.

Jeg håber derfor, at ministeren i fremtiden vil sikre, at statsmidler ikke bliver anvendt på en diskriminerende måde i forhold til det private erhvervsliv.

Landbrugsministeren (*Skytte*): Må jeg først til det ærede medlem sige, at det undrede mig, at han i sit citat af ombudsmandens konklusion meget nøje undgik at gengive det, som i og for sig er kernen i sagen, og derfor vil jeg med formandens tilladelse gerne citere det afsnit af ombudsmandens konklusion — det andet var i øvrigt selvfølgelig korrekt gengivet. Ombudsmanden siger omtrent i midten af sin konklusion — jeg citerer — følgende:

„Jeg mener dog ikke med sikkerhed at kunne udtale, at der ved undladelsen heraf er sket en sådan krænkelse af det private erhvervslivs interesser, at der i denne anledning kan rettes kritik over for landbrugsministeren.“

Jeg håber, at det ærede medlem ligesom jeg har i sinde at bøje sig for ombudsmandens afgørelse.

Som bekendt — jeg ved i hvert fald som det ærede medlem bekendt — stammer disse midler fra aftalen med Sverige som led i EFTA-aftalerne. Sverige stillede som betingelse — og som eneste betingelse — at disse afgifter tilfaldt det danske landbrug, og at de — jeg citerer aftalen —

„under ingen omstændigheder må anvendes til støtte for eksporten af danske landbrugsvarer til Sverige“.

Det var den betingelse, jeg stillede landbruget ved udbetalingen af disse penge.

Jeg må måske samtidig henvise til den af folketinget ved behandlingen af tillægsbevillingsloven for 1961-62 vedtagne tekst-anmærkning til § 11, nr. 3 ad 10.20., hvorefter — jeg vil gerne citere —:

„Landbrugsministeren bemyndiges til at anvende de midler, der årligt indgår i henhold til overenskomst af 4. januar 1960 mellem Danmark og Sverige angående samhandelen med landbrugsvarer inden for Den europæiske Frihandels-sammenslutning, til udbetaling til det danske landbrug i overensstemmelse med de ved overenskomstens indgåelse aftalte forudsætninger.“